

21 noiembrie 2014

Buletin Legislativ

Litigii

Sumar:

1. Modificări operate în NCPC
 - a) Modificări în materia regularizării
 - b) Modificări în materia notelor de ședință ale grefierului
 - c) Reglementarea căii de atac formulate împotriva încheierii date de instanța de apel asupra cererii de suspendare a executării provizorii a hotărârii de fond
 - d) Recalificarea căii de atac
 - e) Prezentarea hotărârii arbitrale în fața instanței sau notarului
 - f) Actualizarea obligației care constă în plata unei sume de bani, care face obiectul executării silite
 - g) Hotărâri și înscrisuri care reprezintă titluri executorii
 - h) Încuviințarea executării silite de către executorul judecătoresc
 - i) Determinarea instanței de executare
 - j) Competența executorului judecătoresc
 - k) Încuviințarea executării silite de către executorul judecătoresc
 - l) Eliminarea procedurii de regularizare în cazul contestației la executare
 - m) Situația juridică a cauțiunii consemnate pentru cererea de suspendare provizorie a executării
 - n) Modificări în materia urmăririi silite imobiliare
 - o) Abrogarea contestației împotriva actului de adjudecare și reglementarea contestației împotriva procesului-verbal de licitație
2. Modificări operate în Legea nr. 188/2000
3. Modificări operate în Legea nr. 303/2004
4. Modificările operate în Legea nr. 554/2004
5. Modificări operate în Legea nr. 76/2012
6. Modificări operate în OUG nr. 80/2013

Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe

Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe („Legea nr. 138/2014”) a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 753 din 16 octombrie 2014 și a intrat în vigoare în data de 19 octombrie 2014.

Legea nr. 138/2014 operează o serie de modificări de substanță în codul de procedură civilă („NCPC”), în principal în materia verificării și regularizării cererilor, precum și în materia executării silite.

De asemenea, pe lângă elementele de noutate care vizează NCPC, Legea nr. 138/2014 modifică și o serie de acte normative conexe, respectiv: Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești („Legea nr. 188/2000”), Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor („Legea nr. 303/2004”), Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 („Legea nr. 554/2004”), Legea nr. 287/2009 privind Codul civil („Codul civil”), Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil („Legea nr. 71/2011”), Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă („Legea nr. 76/2012”), Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă („Legea nr. 2/2013”), O.U.G. nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru („OUG nr. 80/2013”) și Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului („Legea nr. 17/2014”).

Prezentul Buletin Legislativ se rezumă să analizeze principalele modificări aduse legislației procesuale civile și legislației conexe.

1. Modificări operate în NCPC

a) Modificări în materia regularizării

Legea nr. 138/2014 introduce o serie de modificări la art. 200 NCPC, care vizează pe de o parte (i) posibilitatea completului de judecată de a-și verifica, în cadrul procedurii de regularizare, competența și de a trimite dosarul către completul specializat competent și

(ii) clarificarea cerințelor (prevăzute limitativ de art. 194-197 din NCPC) a căror neîndeplinire poate conduce la anularea cererii în procedura de regularizare.

În ceea ce privește prima modificare operată (reglementarea posibilității completului de judecată de a-și verifica, în faza regularizării, competența), aceasta are legătură cu modificarea adusă art. 136 NCPC, care reglementează conflictul de competență la nivelul secțiilor specializate ale aceleiași instanțe.

Deși poate părea redundantă, cea de-a doua modificare din materia regularizării, anume clarificarea cerințelor a căror neîndeplinire poate conduce la anularea cererii în procedura de regularizare, prezintă o relevanță practică deosebită.

În practică, multe instanțe ignorau spiritul reglementării și neinterpretând în mod coroborat dispozițiile alin. 1 și alin. 2 ale art. 200 din NCPC pronunțau soluții absurde, de anulare a unor cereri pentru neîndeplinirea altor cerințe decât a celor prevăzute limitativ de art. 194 -197 din NCPC.

Pentru acest motiv este binevenită modificarea art. 200 alin. 2 din NCPC care prevede în mod expres faptul că cererile pot fi anulate doar pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 194 -197 din NCPC.

b) Modificări în materia notelor de ședință ale grefierului

Suplimentar față de drepturile (i) de a solicita lecturarea și corectarea notelor de ședință ale grefierului și (ii) de a obține transcrierile înregistrările ședințelor de judecată, Legea nr. 138/2014 introduce, prin modificarea art. 231 NCPC, noi drepturi în favoarea justițiabililor și a instanțelor de control judiciar, menite a asigura o mai mare transparență a actului de justiție.

Astfel, Legea nr. 138/2014 introduce următoarele noi drepturi:

- Dreptul participanților la proces de a obține, după terminarea ședinței, o copie de pe notele grefierului;
- Dreptul de a contesta notele grefierului cel târziu până la termenul următor;
- Dreptul de a obține o copie electronică a înregistrării ședinței de judecată;
- Dreptul instanțelor de control judiciar de a solicita înregistrările ședințelor de judecată.

Introducerea noilor drepturi impune o serie de precizări de natură practică:

- Dreptul de a obține o copie a notelor grefierului aparține tuturor participanților la proces (nefiind astfel un drept exclusiv al părților) și se materializează prin adresarea unei cereri în acest sens completului de judecată;
- Dreptul de a contesta notele grefierului se materializează printr-o cerere scrisă (în lipsa unei derogări exprese de la regula formei scrise stabilită de

art. 148 din NCPC), care trebuie formulată sub sancțiunea decăderii, cel mai târziu până la termenul următor celui în care au fost consemnate notele de către grefier;

- Dreptul de a obține o copie electronică a înregistrării ședinței de judecată este condiționat doar de plata contravalorii înregistrărilor, conform art. 231 alin. 5 NCPC;
 - Introducerea posibilității instanțelor de control judiciar de a solicita înregistrările ședințelor de judecată este logică și binevenită, întrucât poate conduce la clarificarea unor aspecte deosebit de relevante, cu privire la modalitatea în care instanța a cărei hotărâre a fost atacată a respectat drepturile procesuale ale părților și normele de procedură.
- c) Reglementarea căii de atac formulate împotriva încheierii date de instanța de apel asupra cererii de suspendare a executării provizorii a hotărârii de fond

Suplimentar față de vechea reglementare a NCPC, Legea nr. 138/2014 introduce o modificare a art. 450 potrivit căreia, încheierea dată de instanța de apel asupra cererii de suspendare a executării provizorii a primei instanțe este supusă acelorași căi de atac ca hotărârea atacată.

Astfel, dacă cererea de suspendare a executării provizorii a fost formulată în apel, iar hotărârea de la fond poate fi atacată numai cu apel, încheierea prin care este soluționată cererea de suspendare a executării provizorii va fi definitivă.

d) Recalificarea căii de atac

Posibilitatea instanței de control judiciar de a dispune recalificarea căii de atac este reglementată de cuprinsul art. 457 alin. 4 din NCPC.

Prevederile art. 457 alin. 3 și ale art. 457 alin. 4 NCPC nu se suprapun, ci reglementează două ipoteze diferite:

- Art. 457 alin. 3 vizează situația în care curgerea unui nou termen pentru exercitarea căii de atac survine respingerii căii de atac declarate de parte ca inadmisibilă, în considerarea mențiunii inexacte din cuprinsul hotărârii cu privire la calea de atac (e.g. dispozitivul prevede că hotărârea se atacă cu recurs, iar de fapt aceasta este supusă apelului);
- Art. 457 alin. 4 vizează cazul când curgerea unui nou termen pentru declararea sau motivarea căii de atac survine recalificării căii de atac de către instanța de control judiciar.

e) Prezentarea hotărârii arbitrale în fața instanței sau notarului

Legea nr. 138/2014 modifică art. 603 NCPC, statuând că, în situația în care hotărârea arbitrală se referă la un litigiu legat de transferul dreptului de proprietate și/sau de

constituirea altui drept real asupra unui bun imobil, hotărârea arbitrală se va prezenta instanței judecătorești ori notarului public pentru a obține o hotărâre judecătorească sau, după caz, un act autentic notarial. După verificarea și achitarea de către părți a impozitului privind transferul dreptului de proprietate, se va proceda la înregistrarea în cartea funciară și se va realiza transferul de proprietate și/sau constituirea altui drept real asupra bunului imobil în cauză. Dacă hotărârea arbitrală se execută silit, verificările vor fi efectuate de către instanță, în cadrul procedurii de investire cu formulă executorie.

- f) Actualizarea obligației care constă în plata unei sume de bani, care face obiectul executării silite

Pe lângă posibilitatea consacrată, pe care executorul o avea și în trecut, de a actualiza obligația principală în bani stabilită de instanță prin titlul executoriu, Legea nr. 138/2014 aduce o completare, art. 628 NCPC reglementând posibilitatea instanței de executare de a face această actualizare chiar și în situația în care titlul executoriu nu cuprinde dobânzi, penalități sau alte sume, însă numai dacă ele se cuvin de plin drept creditorului potrivit art. 1.535 din Codul civil sau altor dispoziții legale speciale.

- g) Hotărâri și înscrisuri care reprezintă titluri executorii

Prin modificarea operată în cuprinsul art. 632 alin. 2 din NCPC, Legea nr. 138/2014 stipulează că reprezintă titluri executorii și hotărârile cu executare provizorie.

De asemenea, Legea nr. 138/2014 aduce și o serie de clarificări înscrisurilor care pot constitui titluri executorii (art. 638 NCPC), în sensul că:

- Înscrisurile autentice reprezintă titluri executorii doar în cazurile limitativ prevăzute de lege;
- Actele notariale reprezintă titluri executorii doar dacă sunt emise în condițiile prevăzute de lege.

- h) Investiția cu formulă executorie

În materie de hotărâri, o altă modificare introdusă de Legea nr. 138/2014 vizează menținerea formalității investiției cu formulă executorie numai în ceea ce privește hotărârile arbitrale (art. 615 NCPC) și hotărârile altor organe cu activitate jurisdicțională (art. 635 NCPC), în vreme ce hotărârile judecătorești pot fi puse în executare fără investiția cu formulă executorie (art. 640¹ NCPC).

Unul dintre principalele elemente de noutate introduse prin Legea nr. 138/2014, constă în modificarea procedurii de investire cu formulă executorie (art. 640 NCPC):

- Cererea de investire cu formulă executorie se soluționează de judecătoria în circumscripția căreia se află sediul sau domiciliul creditorului, sau al debitorului, în cameră de consiliu, fără citarea părților;
- Cererea de investire cu formulă executorie a hotărârilor arbitrale revine tribunalului în circumscripția căruia a avut loc arbitrajul.

- Instanța se limitează la a verifica în mod formal dacă înscrisul îndeplinește condițiile de formă cerute de lege pentru a fi titlu executoriu;
- Încheierea prin care se admite cererea de învestire cu formulă executorie este definitivă, în timp ce hotărârea prin care se respinge cererea poate fi atacată cu apel de către creditor, în termen de 5 zile de la comunicare;
- Nelegalitatea încheierii de învestire cu formulă executorie poate fi invocată de către debitor doar prin intermediul contestației la executare.

i) Determinarea instanței de executare

Prin modificarea operată în cuprinsul art. 650 NCPC (declarat anterior neconstituțional), Legea nr. 138/2014 reglementează regula generală că instanța de executare este judecătoria în a cărei circumscripție se află la data sesizării organului de executare, sediul, sau după caz, domiciliul debitorului.

Subsecvent, doar dacă sediul sau domiciliul debitorului nu se află în țară, are calitatea de instanță de executare judecătoria de la sediul sau domiciliul creditorului.

Doar dacă sediul sau domiciliul creditorului nu se află în țară, instanța de executare este judecătoria în a cărei circumscripție se află biroul executorului judecătoresc învestit de creditor.

Modificarea sediului sau domiciliului debitorului, sau după caz al creditorului, după începerea executării silite nu atrage schimbarea competenței instanței de executare.

j) Competența executorului judecătoresc

Art. 651 NCPC, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 138/2014, menține competența executorului la nivelul întregii curți de apel, cu următoarele distincții:

- În cazul urmăririi silite a bunurilor imobile și în cazul executării directe imobiliare, executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel unde se află acestea;
- În cazul executării silite a bunurilor mobile și în cazul executării directe mobiliare, executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel unde se află sediul debitorului sau bunurile;
- În cazul executării obligațiilor de a face și de a nu face, executorul judecătoresc din circumscripția curții de apel unde urmează să se efectueze actele de executare.

Executorul judecătoresc rămâne competent să continue executarea silită, chiar dacă după începerea executării debitorul și-a schimbat domiciliul sau sediul, ori dacă bunurile au fost mutate în timpul executării.

Creditorul poate cere instanței de executare pentru motive temeinice înlocuirea executorului.

k) Încuviințarea executării silite de către executorul judecătoresc

O foarte importantă modificare operată prin Legea nr. 138/2014 vizează art. 665 NCPC, care reglementează procedura de încuviințare a executării silite, transferată din competența instanțelor de judecată în competența executorilor judecătorești.

Noua reglementare presupune următoarele:

- Cererea de executare silită se soluționează în maxim 3 zile de la înregistrarea ei la biroul executorului judecătoresc;
- Executorul judecătoresc se pronunță asupra încuviințării silite prin încheiere, fără citarea părților. Încheierea de încuviințare a executării trebuie motivată în maxim 7 zile de la pronunțare;
- Executorul judecătoresc poate respinge cererea de încuviințare a executării silite pentru aceleași motive ca și până la modificarea NCPC prin Legea nr. 138/2014, singura diferență constând în motivul prevăzut de art. 665 alin. 5 pct. 3 (i.e. în cazul în care înscrisul, altul decât o hotărâre judecătorească, nu este investit cu formulă executorie);
- Încheierea prin care se admite, sau după caz se respinge cererea de încuviințare a executării poate fi atacată prin contestația la executare atât de debitor, cât și de creditor, în ipoteza respingerii cererii.

l) Eliminarea procedurii de regularizare în cazul contestației la executare

Prin modificările aduse art. 716 alin. 1 NCPC de Legea nr. 138/2014, se elimină contestația la executare din sfera cererilor supuse procedurii de regularizare. Practic, contestațiile la executare introduse ulterior datei de 19 octombrie 2014 nu ar trebui să mai fie verificate și regularizate anterior fixării primului termen de judecată.

m) Situația juridică a cauțiunii consemnate pentru cererea de suspendare provizorie a executării

Legea nr. 138/2014 a modificat art. 718 alin. 7 NCPC în sensul reglementării indisponibilizării sumei consemnate pentru suspendarea provizorie a executării, până la soluționarea cererii de suspendare formulate în cadrul contestației la executare. Până la data soluționării contestației, cauțiunea consemnată rămâne indisponibilizată chiar și în ipoteza respingerii cererii de suspendare provizorie.

n) Modificări în materia urmăririi silite imobiliare

Principala modificare în materia urmăririi silite imobiliare este rezultatul firesc al eliminării procedurii de încuviințare a executării silite din competența instanțelor de judecată și atribuirea acesteia executorilor judecătorești.

În aceste condiții, art. 819 și art. 820 NCPC, care reglementau înregistrarea și încuviințarea urmăririi silite imobiliare, sunt modificate în mod integral având în urma modificărilor denumirile marginale: „Înștiințarea debitorului și a terțului dobânditor”

(art. 819) și „Înștiințarea altor persoane” (art. 820). După cum rezultă și din denumirile marginale, cele două articole vizează, în esență, modalitatea de înștiințare a debitorului, a terțului dobânditor și a altor persoane despre încuviințarea executării silite de către executorul judecătoresc.

- o) Abrogarea contestației împotriva actului de adjudecare și reglementarea contestației împotriva procesului-verbal de licitație

Legea nr. 138/2014 a abrogat dispozițiile art. 854 NCPC, care reglementau contestația împotriva actului de adjudecare, introducând în schimb, la art. 8471 NCPC, contestația împotriva procesului-verbal de licitație. Această contestație prezintă următoarele caracteristici:

- Calitatea procesuală activă pentru formularea contestației revine debitorului, terțului dobânditor, creditorilor urmăritori, precum și oricăror persoane interesate potrivit mențiunilor din cartea funciară;
- Poate fi formulată în termen de o lună de la data înscrierii adjudecării în cartea funciară;
- Contestația se notează în cartea funciară a imobilului;
- Instanța de executare poate suspenda la cererea contestatorului eliberarea sau, după caz, distribuirea sumelor rezultate din urmărirea silită a imobilului adjudecat.

2. Modificări operate în Legea nr. 188/2000

Legea nr. 138/2014 introduce în Legea nr. 188/2010 art. 20¹, care instituie obligația parcurgerii unui stagiu obligatoriu, de doi ani de pregătire profesională, anterior dobândirii calității de executor judecătoresc.

Durata stagiului de doi ani este calculată de la data încheierii contractului individual de muncă cu un executor judecătoresc. Colegiul director al fiecărei Camere a executorilor judecătorești poate aproba, la cerere, reducerea perioadei de stagiu la un an pentru executorii stagiați care (i) se remarcă în activitatea profesională pe baza rezultatelor obținute la conferințele de stagiu și a referatului executorului judecătoresc îndrumător și (ii) care au intrat în profesie în temeiul Legii nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancale și care, din motive neimputabile acestora, nu și-au putut efectua perioada de stagiu.

3. Modificări operate în Legea nr. 303/2004

Legea nr. 138/2014 oferă noi competențe judecătorilor stagiați care vor putea judeca, în plus față de acțiunile care fac obiectul art. 23 din legea nr. 303/2004, și următoarele tipuri de acțiuni:

- Acțiunile posesorii;

- Cererile privind pensiile de întreținere;
- Cererile privind înregistrările și rectificările în registrele de stare civilă;
- Cererile privind validarea poprii;
- Cererile de investire cu formulă executorie;
- Cererile privind luarea unor măsuri asigurătorii;
- Ordonanțele de plată.

4. Modificările operate în Legea nr. 554/2004

Legea nr. 138/2014 modifică art. 24 și 25 din Legea nr. 554/2004, stipulând că:

- Punerea în executare a hotărârilor definitive pronunțate prin care autoritățile publice sunt obligate să încheie, să înlocuiască sau să modifice un act administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative se face de bunăvoie în termenul prevăzut în hotărâre sau, în lipsă, în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii;
- Dacă termenele menționate mai sus nu sunt respectate, instanța de executare, la cererea creditorului, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, care se face venit la bugetul de stat, iar reclamantului îi acordă penalități, în condițiile art. 905 NCPC;
- Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a amenzii și de acordare a penalităților debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce se va datora statului și suma ce i se va datora lui cu titlu de penalități, prin hotărâre dată cu citarea părților. Totodată, prin aceeași hotărâre, instanța va stabili, în condițiile art. 891 NCPC, despăgubirile pe care debitorul le datorează creditorului pentru neexecutarea în natură a obligației.
- Fixarea sumei definitive datorate statului potrivit art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004 poate fi dispusă și la cererea compartimentului de executări civile din cadrul instanței de executare, chiar în lipsa unei cereri în acest sens din partea creditorului;
- Instanța de executare este, în materia contenciosului administrativ, instanța care a soluționat fondul litigiului de contencios administrativ;
- Instanța de executare aplică sancțiunile și penalitățile menționate mai sus fără a fi nevoie de investirea cu formulă executorie și de încuviințarea executării silite.

5. Modificări operate în Legea nr. 76/2012

Una dintre cele mai importante modificări introduse prin Legea nr. 138/2014 în materia procedurii regularizării nu a fost operată direct în NCPC, ci, în mod surprinzător, în Legea nr. 76/2012. Astfel, art. 12¹ nou introdus în Legea nr. 76/2012 prevede că dispozițiile art. 200 din NCPC privind verificarea cererii și regularizarea acesteia nu se aplică în cazul incidentelor procedurale și nici în procedurile speciale, care nu sunt compatibile cu aceste dispoziții. Implicațiile practice ale acestei modificări sunt următoarele:

- Procedura verificării și regularizării cererii nu trebuie aplicabilă procedurilor speciale caracterizate de celeritate (e.g. cererile de suspendare provizorie a executării, ordonanța de plată, sechestrul și poprirea asiguratorie etc.);
- Incidentele procedurale (e.g. recuzarea, strămutarea, suspendarea, perimarea etc.) nu vor putea fi regularizate.

De asemenea, în materia incidentelor procedurale, art. 12² nou introdus în Legea nr. 76/2012 prevede că întâmpinarea nu este obligatorie.

6. Modificări operate în OUG nr. 80/2013

Prima modificare introdusă în OUG nr. 80/2013 vizează timbrarea cererilor de investiție cu formulă executorie cu o taxă fixă în cuantum de 20 de lei, pentru fiecare titlul. A doua modificare are ca obiect reglementarea, în mod expres, a modalității de timbrare a acțiunii în anularea hotărârilor arbitrale, cu o taxă fixă în cuantum de 100 de lei, pentru fiecare motiv invocat. Nu în ultimul rând, prin abrogarea art. 520 alin. 13 NCPC, cererile privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept se vor timbra cu o taxă fixă de 20 de lei, conform art. 27 din OUG nr. 80/2013.

alina.ungureanu@tuca.ro

alexandru.oana@tuca.ro

Editori

Avocații Țuca Zbârcea & Asociații au acumulat o vastă experiență în domeniul **litigiilor și arbitrajului**, fiind implicați în probleme de contencios în diverse domenii de activitate. Echipa firmei a reprezentat clienți la toate nivelurile sistemului juridicțional românesc, de la tribunalele de primă instanță până la Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și în proceduri speciale în fața Curții Constituționale. De asemenea, avocații noștri sunt pe deplin familiarizați cu regulile procedurale de arbitraj, precum Regulile de Arbitraj ale Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României, inclusiv ale ICC, UNCITRAL, GAFTA și ICSID. Echipa departamentului de litigii și arbitraje reunește peste 40 de avocați pledanți și avocați specializați în arbitraje interne și internaționale, expertiza Țuca Zbârcea & Asociații fiind cotate în fruntea clasamentului realizat de directorul internațional Legal 500 în ceea ce privește capacitatea de soluționare a disputelor. Firma a reprezentat societăți comerciale, instituții financiare, agenții guvernamentale, cât și persoane fizice în cazuri complexe, inclusiv în probleme de drept civil, comercial și drept societar, joint ventures și dispute comerciale adiacente, dreptul proprietății intelectuale, drept bancar și financiar, fiscalitate, lichidare și insolvență, asigurări, dreptul muncii, drept administrativ, drept maritim, drept imobiliar, dreptul penal al afacerilor, punerea în executare a deciziilor emise de instanțele naționale și internaționale, investigații guvernamentale etc.

Robert Roșu
Avocat asociat
+4 021 204 88 90
robert.rosu@tuca.ro

Alina Ungureanu
Managing Associate
+4 021 204 88 90
alina.ungureanu@tuca.ro

TUCA ZBARCEA ASOCIATII

Șos. Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, Aripa de Vest, et. 8
Sector 1, 011141, București, România
T + 4 021 204 88 90
F + 4 021 204 88 99
E office@tuca.ro
www.tuca.ro

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte. Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, vă rugăm să contactați avocații sus-menționați.